

adviseurs in
ruimtelijke
ontwikkeling

Bestemmingsplan | Toelichting

Paraplubestemmingsplan standplaatsen

Gemeente Wijk bij Duurstede

Datum: 12 december 2023

Projectnummer: 230419

ID: NL.IMRO.0352.totstandplaatsen-bon1

INHOUD

TOELICHTING

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Leeswijzer	3
2	Planbeschrijving	4
2.1	Beschrijving standplaatsen	4
2.2	Geldende bestemmingsplannen	5
3	Beleidskader	15
3.1	Rijks- en provinciaal beleid	15
3.2	Gemeentelijk beleid	15
4	Milieu en omgevingsaspecten	18
4.1	Milieueffectrapportage	18
4.1	Bedrijven en milieuzonering	18
4.2	Geluid	19
4.1	Luchtkwaliteit	20
4.2	Verkeer en parkeren	21
4.3	Bodem	22
4.4	Externe veiligheid	22
4.5	Welstand	23
4.6	Overige omgevingsaspecten	23
5	Juridische toelichting	24
5.1	Algemeen	24
5.2	Dit bestemmingsplan	25
6	Uitvoerbaarheid	26
6.1	Economische uitvoerbaarheid	26
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	26

Bijlage 1 Standplaatsenbeleid

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

In de gemeente Wijk bij Duurstede zijn standplaatsen voor ambulante handel aanwezig. Het beleid daarvoor is geregeld in het 'Standplaatsenbeleid gemeente Wijk bij Duurstede 2023'. Daarbij hoort ook een juridisch-planologische inkadering in de vorm van een paraplubestemmingsplan. In een paraplubestemmingsplan kunnen voor de diverse locaties, in aanvulling op de bestaande regels, locaties waar standplaatsen zijn toegestaan bestemd worden. De vaststelling van dit plan verlicht de administratieve last voor zowel gemeente als exploitant.

Op 1 januari 2024 zal de Omgevingswet in werking treden. Dan zal dit parapluplan van rechtswege onderdeel worden van het (tijdelijke) omgevingsplan. Daarnaast zal in de loop van de tijd het standplaatsenbeleid opgenomen worden in het omgevingsplan van de gemeente.

Dit paraplubestemmingsplan bestaat uit een digitale verbeelding, een set regels en deze toelichting. De verbeelding en regels vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan en moeten samen 'gelezen' worden. In de verbeelding staan de contouren van de door de gemeente aangewezen standplaatsen. Aan deze locaties zijn regels en bepalingen gekoppeld die de uitgangspunten van het plan verzekeren. In de regels is het gebruik van de binnen de contouren aangegeven gronden juridisch geregeld.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt wel een belangrijk onderdeel van het paraplubestemmingsplan. Hierin wordt aangegeven wat de beweegredenen en achtergronden zijn die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Ook wordt het plan getoetst aan relevant ruimtelijk beleid en de verschillende milieu- en omgevingsaspecten. Tot slot is de toelichting van belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

1.2 Leeswijzer

Deze toelichting is opgebouwd uit zes hoofdstukken. Het volgende hoofdstuk (hoofdstuk 2) beschrijft de standplaatslocaties en de vastgelegde criteria. Hoofdstuk 3 geeft een overzicht van het ruimtelijk beleidskader van de verschillende overheden waaraan het plan is getoetst. Hoofdstuk 4 bevat de milieu- en de omgevingsaspecten van het plan. Hoofdstuk 5 beschrijft de opbouw, verantwoording en uitleg van de planregels. Tot slot komt in hoofdstuk 6 de uitvoerbaarheid van het plan aan bod, zowel de economische als maatschappelijke uitvoerbaarheid.

2 Planbeschrijving

2.1 Beschrijving standplaatsen

De standplaatsen waarover dit bestemmingsplan gaat zijn standplaatsen voor ambulante handel. Standplaatsverkoop wordt in het standplaatsenbeleid als volgt gedefinieerd: *'het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten aan te bieden, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een wagen, een kraam of een tafel'*. Standplaatsen op weekmarkten, snuffelmarkten of evenementen maken geen deel uit van het standplaatsenbeleid en dit paraplubestemmingsplan. De verschillende standplaatsen zijn verspreid over de gehele gemeente. De locaties van de standplaatsen in de gemeente zijn weergegeven op onderstaande kaart.

Afbeelding: ligging locaties (bron: PDOK Viewer)

Navolgend wordt ingegaan op de geldende bestemmingsplannen en vervolgens worden alle standplaatsen per locatie beschreven. De begrenzingen van de aangeduide gebieden zijn indicatief. Voor de exacte afbakening wordt verwezen naar de verbeelding. Er zijn in de gemeente Wijk bij Duurstede in totaal 14 standplaatsen op 9 locaties aangewezen. Sommige locaties zijn al in gebruik als standplaats, andere nog niet. Ook is er een verschil in de toegestane bezettingsperiode van de standplaatsen. Een aantal standplaatsen mag jaarrond gebruikt worden terwijl anderen alleen gebruikt mogen worden in een afgebakend seizoen.

2.2 Geldende bestemmingsplannen

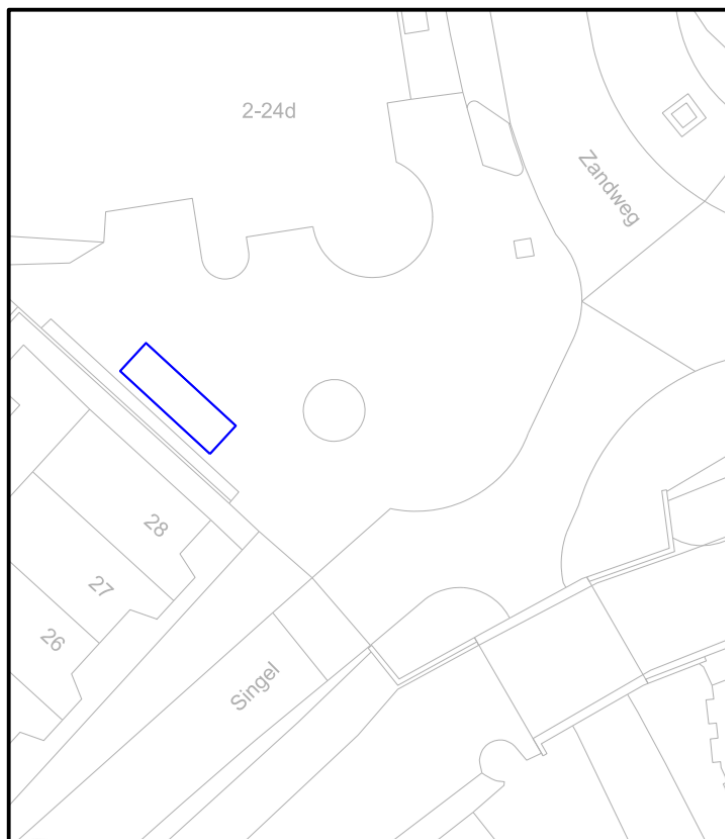
De juridisch-planologische aanwijzing van standplaatsen vindt plaats door herziening van een aantal vigerende bestemmingsplannen. In de onderstaande tabel zijn deze vigerende bestemmingsplannen weergegeven.

<i>Locatie</i>	<i>Naam bestemmingsplan</i>	<i>Vigerend enkelbestemmingsplan</i>	<i>Vaststellingsdatum</i>
1.Zandweg / Pleintje Ganzenman, Wijk bij Duurstede	Woongebieden Wijk bij Duurstede 2016	Verkeer - Verblijfsgebied	28 juni 2016
2.Prinses Irenesluis, Wijk bij Duurstede (2)	Buitengebied 2015	Verkeer	9 maart 2015
3.Gravenbol, Wijk bij Duurstede	Buitengebied 2015	Recreatie - Dagrecreatie 1	9 maart 2015
4. Winkelcentrum De Heul, Wijk bij Duurstede	Wijk bij Duurstede, herontwikkeling Hoogstraat, De Heul en Langbroeksweg	Gemengd - 1	19 april 2022
5. Winkelcentrum De Horden, Wijk bij Duurstede	Herstructurering Wijkcentrum De Horden	Verkeer - Verblijfsgebied	5 september 2017
6.Dorpshuisplein, Cothen	Bestemmingsplan Cothen	Maatschappelijk	10 november 2011
7.Prinsenplein, Langbroek	Oranjehof 2012	Verkeer - Verblijfsgebied	18 december 2012
8.Karel de Grotestraat, Wijk bij Duurstede	Woongebieden Wijk bij Duurstede 2016	Maatschappelijk	28 juni 2016
9.Eventemententerrein Hordenweg	Woongebieden Wijk bij Duurstede 2016	Groen	28 juni 2016

Afbeelding 2: Vigerende bestemmingsplannen waarbinnen de standplaatsen zijn gelegen.

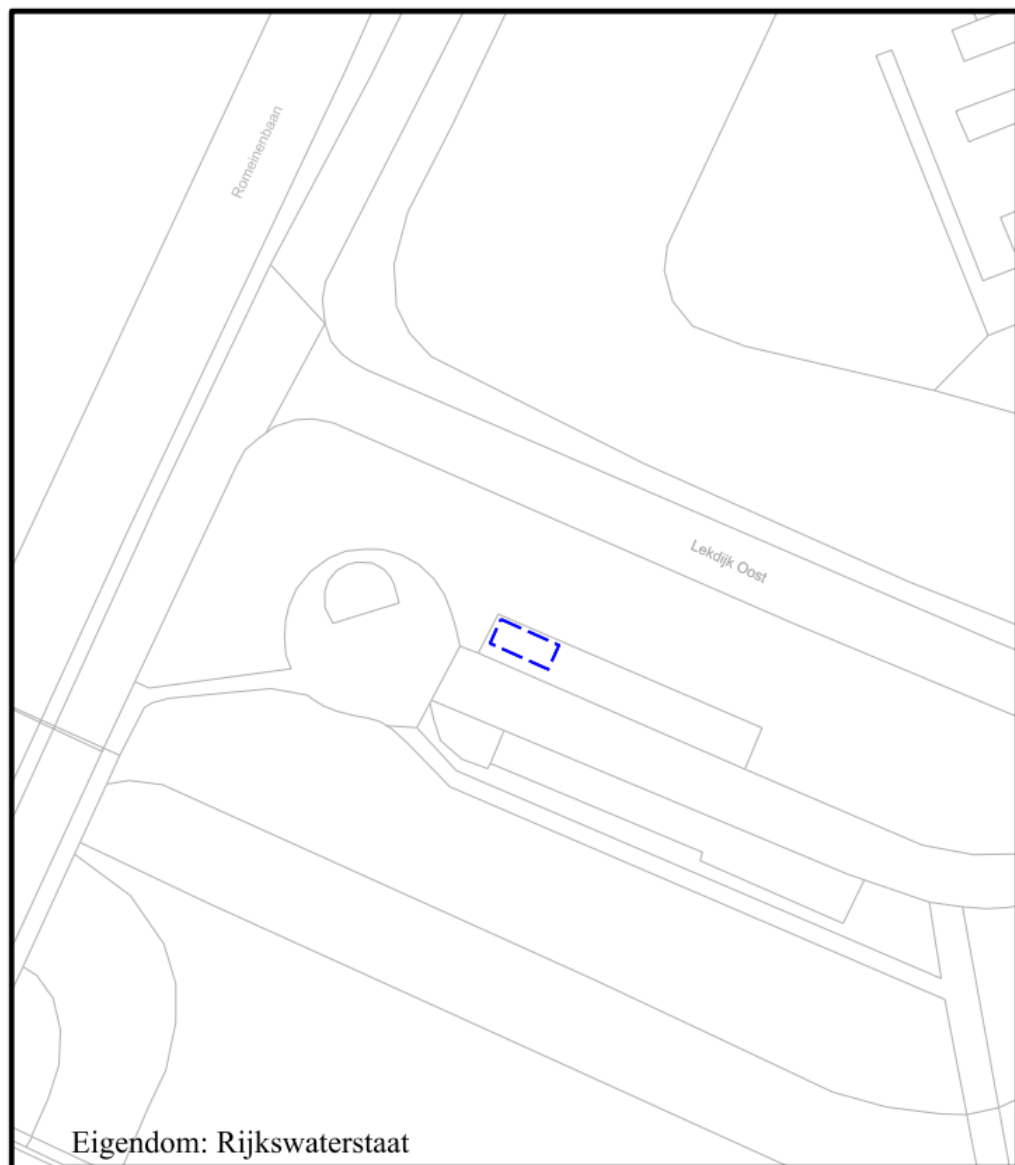
2.2.1 Zandweg / Pleintje Ganzenman – Wijk bij Duurstede

Op deze locatie aan de noordkant van het centrum van de stad is één standplaats gepland. De standplaats ligt niet in het beschermd stadsgezicht.

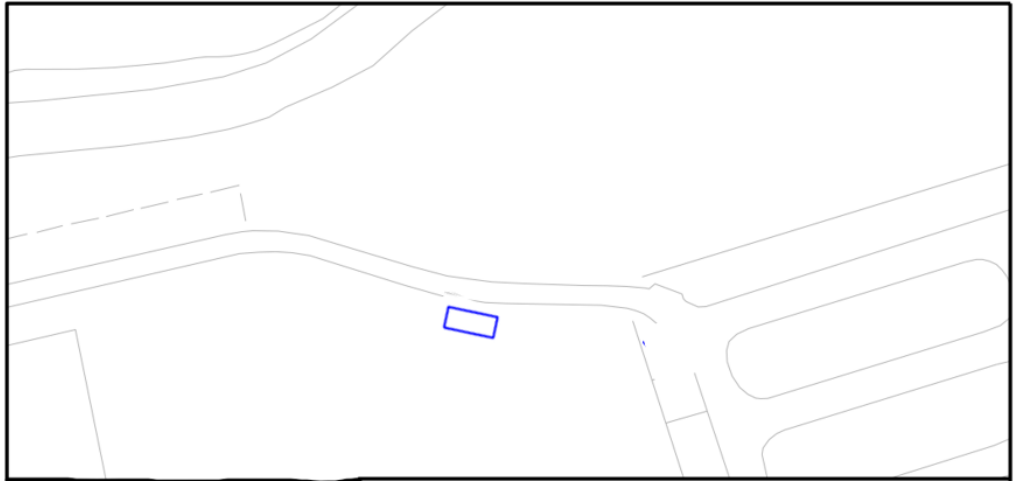
2.2.2 Prinses Irenesluis – Wijk bij Duurstede

Op deze locatie is één standplaats gepland. Deze standplaats is bedoeld om één van de twee standplaatsen bij de stadshaven te vervangen. De standplaats is gelegen op een parkeerterrein dat eigendom is van Rijkswaterstaat. De standplaats zal seizoensgebonden zijn. Wat het seizoen is wordt nader bepaald, maar dit seizoen duurt maximaal zes maanden. Voor het gebruik van deze locatie wordt een voorkeursbranche aangegeven namelijk: food.

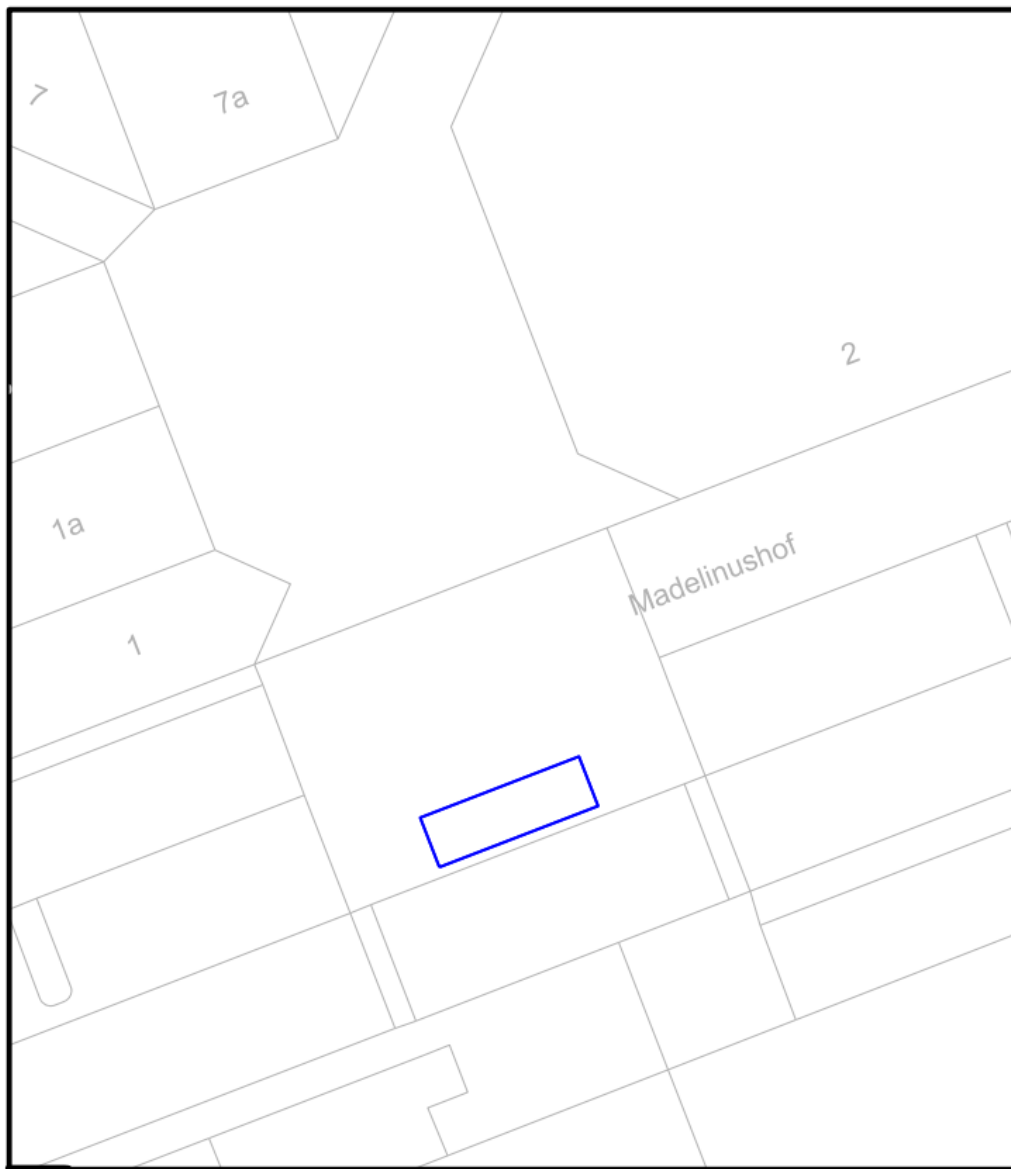
2.2.3 Gravenbol – Wijk bij Duurstede

De locatie Gravenbol heeft 1 standplaats voor de periode mei-oktober. Het innemen van een standplaats op deze locatie is onderdeel van gemaakte afspraken in het beheerbestek van de Gravenbol. Het beheerbestek bevat de afspraken omtrent het goede beheer van recreatiegebied de Gravenbol. Aan de beheerders wordt jaarlijks een standplaatsvergunning verleend. Voor het gebruik van deze locaties wordt een voorkeursbranche aangegeven namelijk: food.

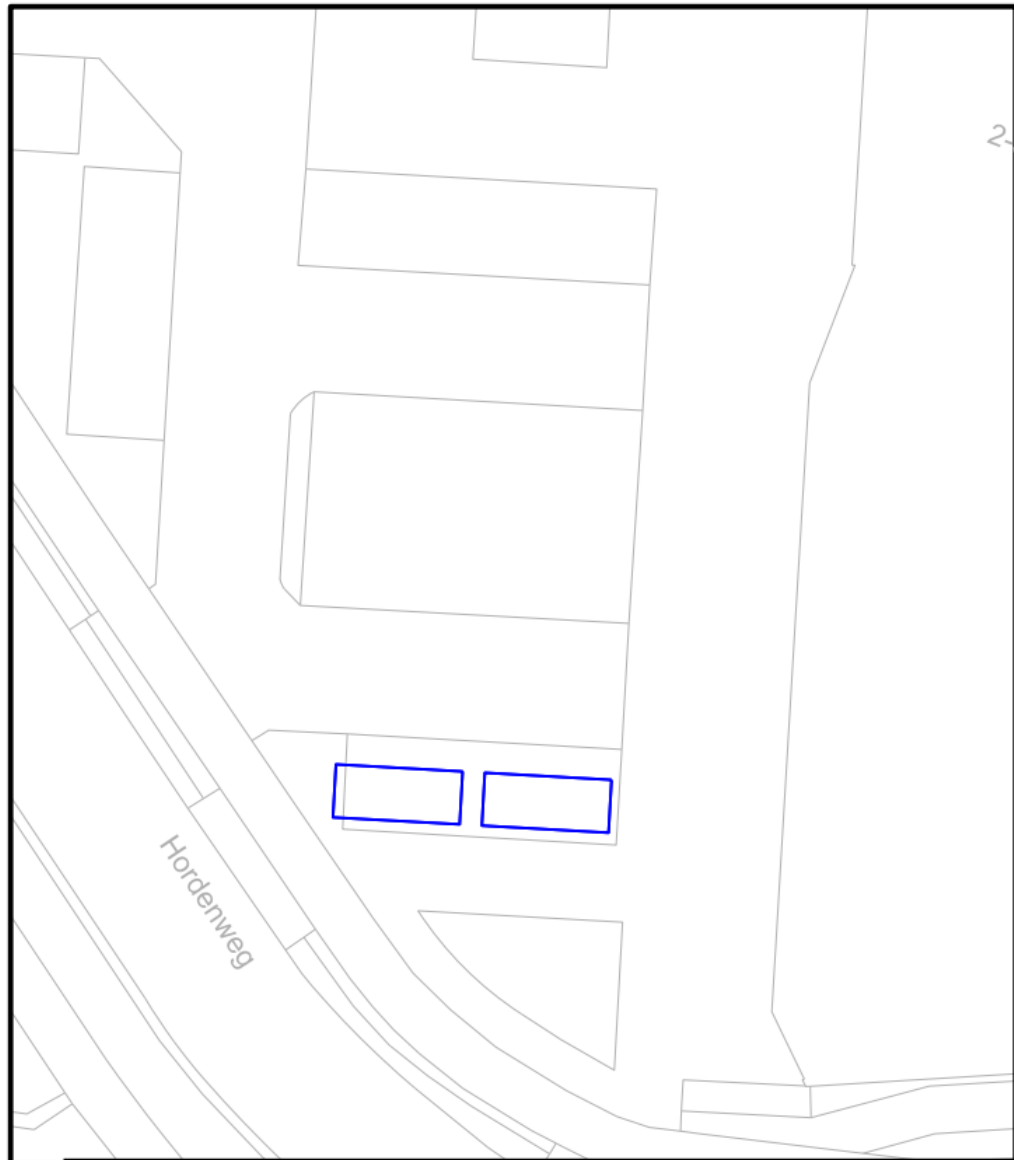
2.2.4 Winkelcentrum De Heul – Wijk bij Duurstede

Op deze locatie is één standplaats gepland, dit is een bestaande standplaats. Deze standplaats wordt op vrijdag nu gebruikt door een kaasboer uit het winkelcentrum. In de komende twee jaar (t/m 2025) kan deze standplaats niet gebruikt worden wegens verbouwing van het winkelcentrum.

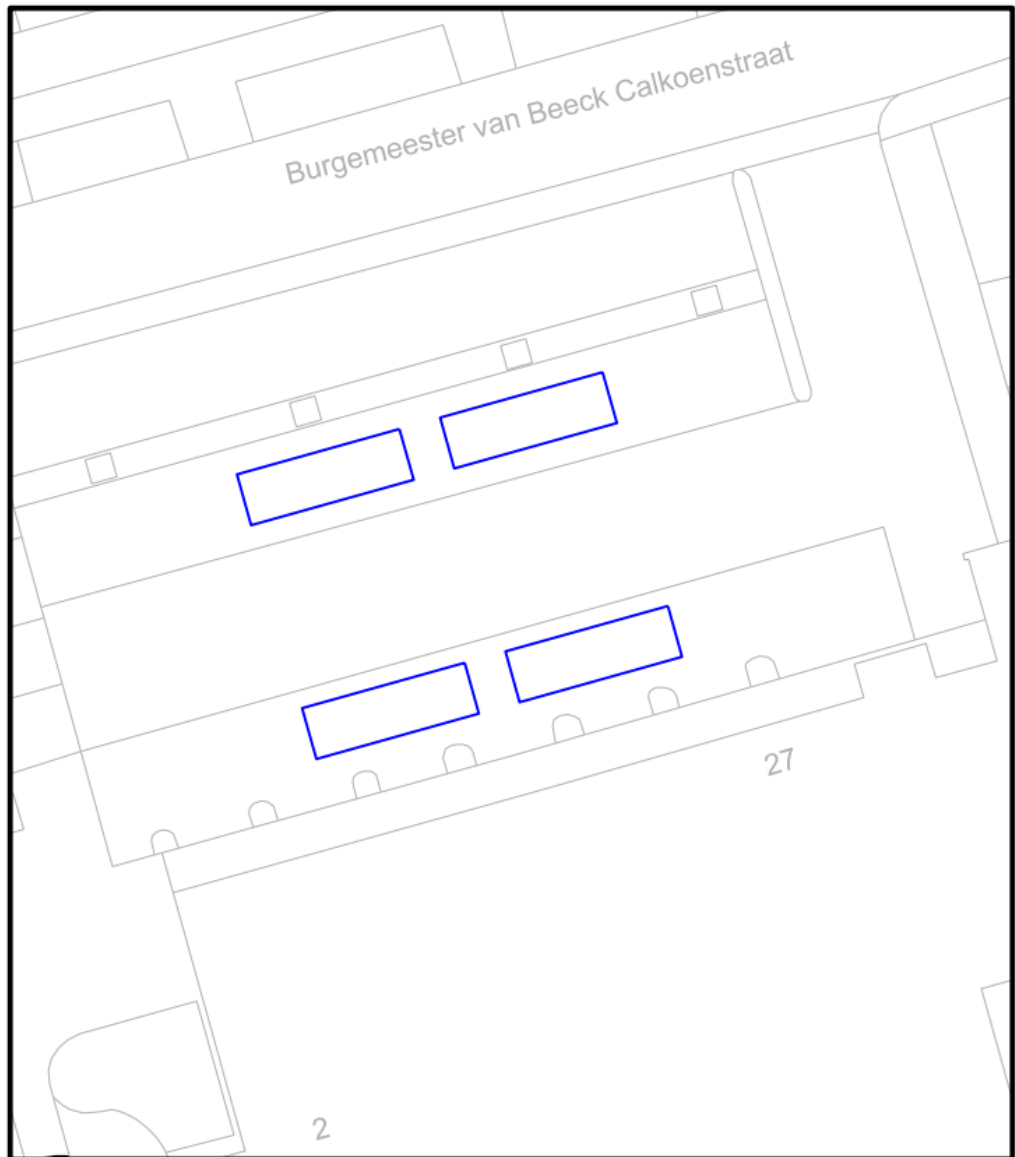
2.2.5 Winkelcentrum De Horden – Wijk bij Duurstede

Op deze locatie zijn twee standplaats gepland. Deze zijn bestaand. Eén standplaats wordt gebruikt op donderdag, vrijdag en zaterdag en één alleen op vrijdag en zaterdag. Ten tijde van het opstellen van deze toelichting wordt bij het winkelcentrum op donderdag en zaterdag vis verkocht, op vrijdag snacks en op zaterdag brood. De gemeente wenst deze branchering te handhaven.

2.2.6 Dorpshuisplein – Cothen

Op deze locatie zijn vier reeds bestaande standplaatsen geprojecteerd, die op vrijdag gebruikt worden. Op de standplaatsen wordt ten tijde van het opstellen van deze toelichting delicatessen, groenten, vis en kaas verkocht. De gemeente wenst deze branchering te handhaven.

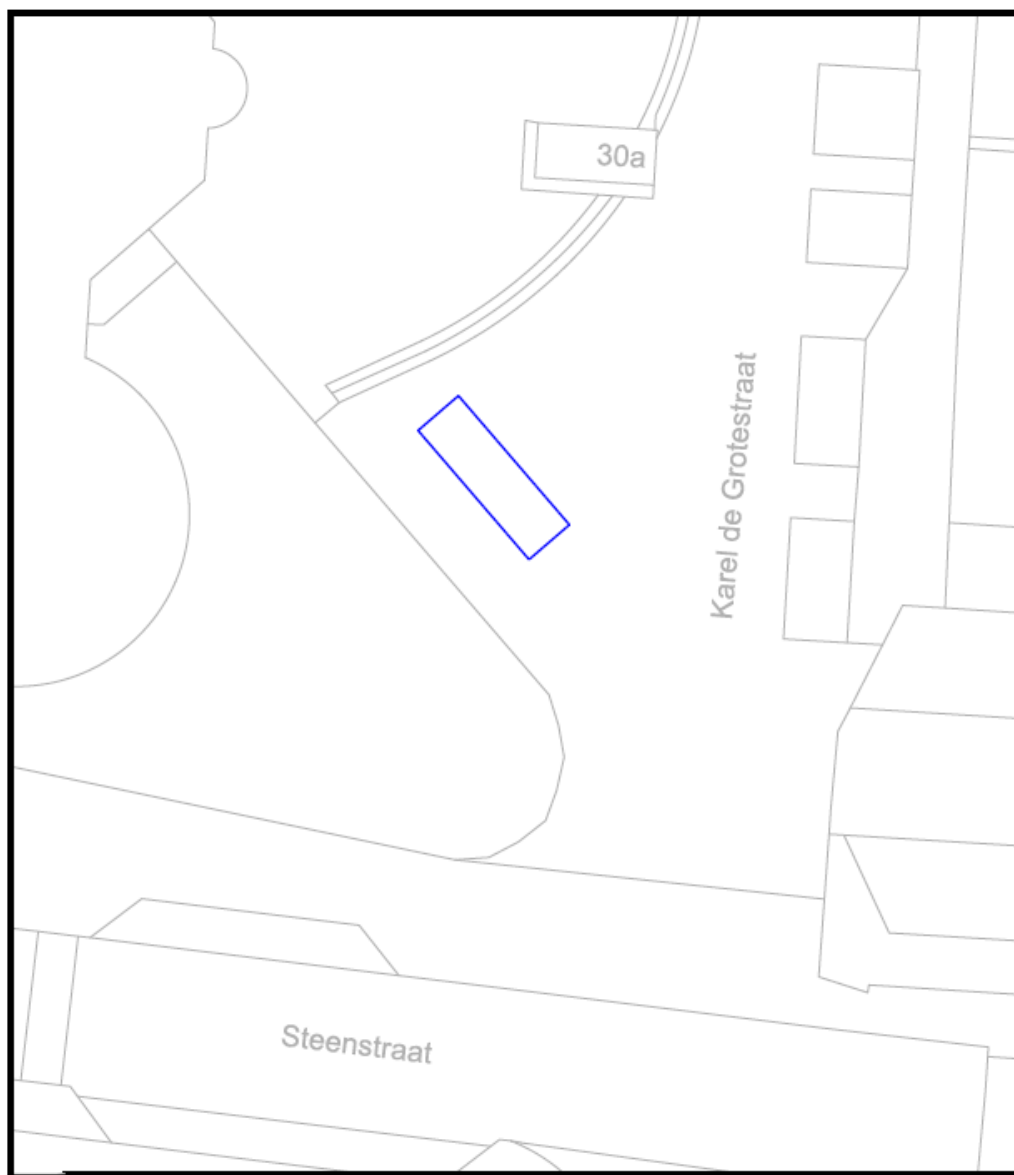
2.2.7 *Prinsenplein – Langbroek*

Op deze locatie zijn twee standplaatsen gepland. Deze standplaatsen zijn bestaand en worden alleen op vrijdaggen bezet. Op de standplaatsen wordt ten tijde van het opstellen van deze toelichting groenten en vis verkocht. De gemeente wenst deze branchering te handhaven.

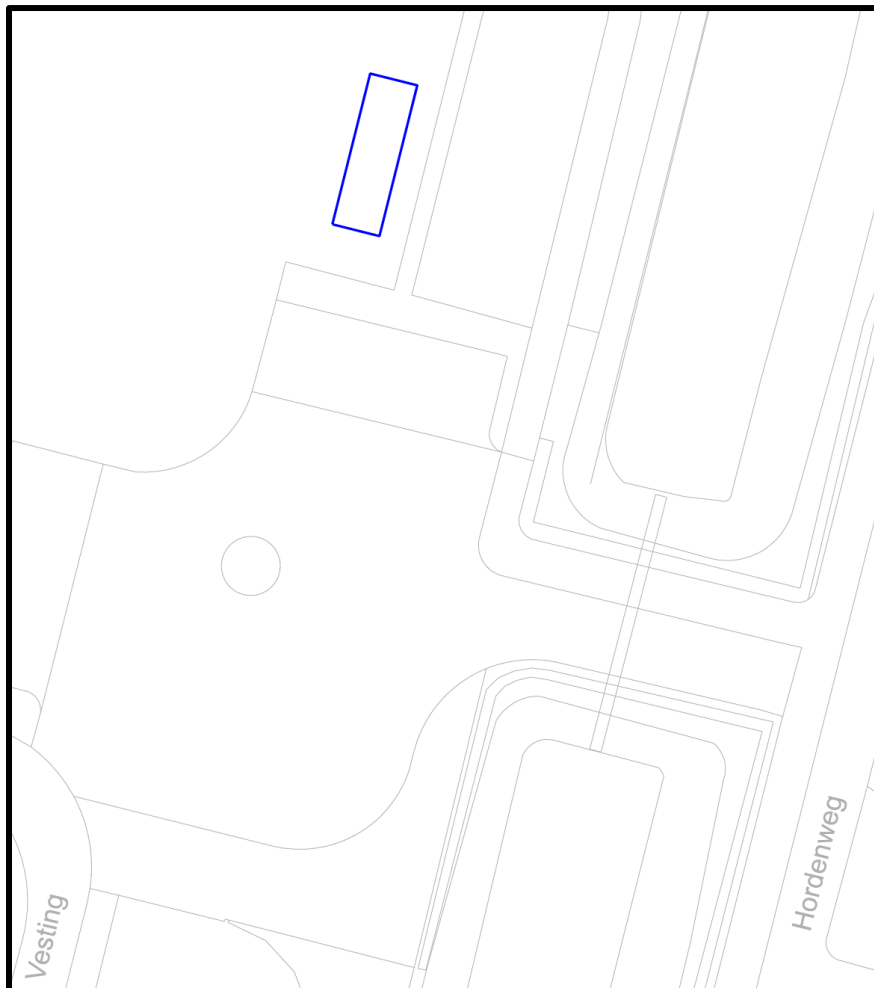
2.2.8 Karel de Grotestraat, Wijk bij Duurstede

Op deze locatie is één standplaats gepland. Deze standplaats is op de stoep voor het stadhuis van Wijk bij Duurstede gelegen.

2.2.9 Evenemententerrein Hordenweg

Op deze locatie is één standplaats gepland. Deze standplaats ligt in een parkje dat gebruikt wordt als evenemententerrein. De standplaats zal seizoensgebonden zijn. Wat het seizoen is wordt nader bepaald, maar dit seizoen duurt maximaal zes maanden.

3 Beleidskader

3.1 Rijks- en provinciaal beleid

Voor het onderhavige bestemmingsplan is geen algemeen ruimtelijk rijks- of provinciaal beleid van belang. Voor zover relevant is wet- en regelgeving voor bepaalde thema's opgenomen in het hoofdstuk milieu- en omgevingsaspecten.

3.2 Gemeentelijk beleid

3.2.1 *Omgevingsvisie Stedelijk gebied Wijk bij Duurstede*

Algemeen

De omgevingsvisie Stedelijk gebied Wijk bij Duurstede is vastgesteld op 6 juli 2021. Ze vormt als structuurvisie een leidraad voor de beoordeling van ruimtelijke ontwikkelingen binnen de gemeente en geeft richting aan nieuwe bestemmingsplannen. De structuurvisie biedt een kader voor ontwikkelingen in de periode 2020 – 2030. Omdat de visie een beleidskader vormt dient deze vertaald te worden in bestemmingsplannen, zoals onderhavig plan, om ook juridisch bindend te zijn. De structuurvisie geeft de grenzen van de planvorming aan: waar en hoe kunnen zich ruimtelijke ontwikkelingen voordoen in de komende 10 jaar.

De omgevingsvisie geeft op hoofdlijnen richting aan de dynamiek binnen de gemeente, waarbij het evenwicht tussen natuur, wonen en economie behouden dient te blijven. Voor de toekomst wil de gemeente Wijk bij Duurstede in de eerste plaats haar bestaande kwaliteiten als woongemeente behouden en versterken. Veel bewoners waarderen de bestaande kwaliteit. Tegelijkertijd is er een woningtekort. Voor specifieke groepen zoals jongeren en ouderen wil de gemeente graag 1.000 nieuwe woningen realiseren. In de gemeente is verder behoefte aan verbetering van de verkeersveiligheid, verbetering van de fietsinfrastructuur en aantrekkelijkere wandelroutes. Daarnaast wil de gemeente bijdragen aan regionale vraagstukken als het leveren van een aantrekkelijk vestigingsklimaat en ruimte voor bedrijven, de ontwikkeling van natuur- en recreatiegebieden en het op peil houden van het voorzieningenaanbod. Dit alles dient op een duurzame manier gerealiseerd te worden.

Toetsing

In de omgevingsvisie wordt niet specifiek op standplaatsen ingegaan. Wel wordt in de visie benadrukt dat de gemeente waarde hecht aan het op peil houden van het voorzieningenaanbod. Standplaatsen leveren daar een bijdrage aan. De omgevingsvisie staat het planologisch inpassen van locaties voor standplaatsen niet in de weg.

3.2.2 *Standplaatsenbeleid gemeente Wijk bij Duurstede 2023*

Algemeen

De gemeente Wijk bij Duurstede stelt een nieuw standplaatsenbeleid op. Dit beleidsdocument vormt de basis voor dit paraplubestemmingsplan. Het nieuwe standplaatsenbeleid vervangt het oude, standplaatsenbeleid uit 2010. In het nieuwe standplaatsenbeleid wordt een aantal standplaatsen vastgesteld en worden de spelregels voor

de toewijzing van nieuwe standplaatsen geschetst. De uitgangspunten van het standplaatsenbeleid zijn de volgende:

- 1 Het behouden en versterken van het voorzieningenniveau in de kernen;
- 2 Het versterken van de samenhang tussen winkels/winkelgebieden en standplaatsen;
- 3 Gelijke kansen voor ondernemers;
- 4 Openheid en transparantie in het proces van toewijzing;
- 5 Het bieden van heldere en eenduidige regels om een inhoudelijke afweging te maken voor nieuwe aanvragen en de besluitvorming daarin.

Het standplaatsenbeleid zoals dat door de gemeente zal worden vastgesteld voldoet aan landelijke wetgeving zoals de Warenwet, de Winkeltijdenwet, de Vestigingswet bedrijven en de Wet milieubeheer. Daarnaast voldoen alle uitgegeven en uit te geven standplaatsen aan het gestelde in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). De standplaatsen leveren een bijdrage aan ruimtelijke kwaliteit, leefbaarheid en economische bedrijvigheid in stads-, wijk- of dorpscentra.

Omdat standplaatsen schaars zijn wordt in het standplaatsenbeleid een duidelijk kader opgesteld voor de eisen waaraan een standplaatsaanvraag moet voldoen. Standplaatsen moeten aan de regels voldoen en aan de bovengenoemde uitgangspunten een bijdrage leveren. Een vaste standplaatsvergunning wordt uitgegeven voor een periode van 15 jaar. Bij het afgeven van deze vergunning wordt getoetst aan de selectiecriteria en het afwegingkader voor standplaatsen. De seizoensgebonden standplaatsen worden voor één jaar uitgegeven. Andersoortige standplaatsen die in dit beleidsstuk worden behandeld zijn incidentele en ideële standplaatsen en standplaatsen voor de verkoop van streekproducten op eigen grond. Deze standplaatsen worden in dit bestemmingsplan niet meegenomen omdat deze (nog) geen ruimtelijk component hebben of maar zeer beperkt aanwezig zijn. Voor de in dit plan vastgestelde standplaatsen staat in het beleid een 'branchering', dat wil zeggen dat voor deze standplaatsen is vastgesteld wat voor typen waren er worden verkocht. Deze worden met het bestemmingsplan niet vastgelegd. Voor standplaatshouders gelden gespecificeerde milieu- en afvalregels. Deze zijn onder andere in de Algemene plaatselijke verordening vastgelegd.

Toetsing

Met het voorliggende parapluplan wordt verdere uitvoering gegeven aan het gemeentelijke standplaatsenbeleid. Onderhavig plan biedt een ruimtelijk kader voor het nieuwe standplaatsenbeleid.

3.2.3 Algemene plaatselijke verordening [APV]

De APV is een op gemeentelijk niveau vastgesteld algemeen verbindend voorschrift. De APV is de meest bekende gemeentelijke verordening. In de APV worden onder andere voorschriften gegeven op het gebied van de openbare orde en veiligheid in de breedste zin van het woord. Hierbij valt te denken aan: verkeerszaken, horeca-aangelegenheden en bescherming van het milieu. Elke gemeente heeft een eigen APV. In de APV van Wijk bij Duurstede zijn een aantal regels gedefinieerd ten aanzien van het organiseren van standplaatsen.

Op grond van artikel 5:18 APV is het verboden een standplaats in te nemen of te hebben zonder vergunning van het college van burgemeester en wethouders.

De standplaatsvergunning kan op grond van de artikelen 1:8 en 5:18 APV geweigerd worden:

- In het belang van de openbare orde;
- In het belang van de openbare veiligheid;
- In het belang van de volksgezondheid;
- In het belang van de bescherming van het milieu;
- Wegens strijd met een geldend bestemmingsplan;
- Wegens het niet voldoen aan de redelijke eisen van welstand;
- Wegens een kwantitatieve of territoriale beperking als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente noodzakelijk is in verband met een dwingende reden van algemeen belang.

Zoals blijkt uit de weigeringsgronden, gaat de APV niet alleen over de openbare orde en veiligheid. Ook het milieu en de kwaliteit van de leefomgeving zijn onderwerpen van afweging die de gemeente moet maken bij het al dan niet toestaan van een standplaats. Om een aanvaardbaar woon- en leefklimaat te garanderen voor omwonenden zijn in het gemeentelijk standplaatsenbeleid bepalingen opgenomen over de omvang, tijd en gebruik van de standplaatsen.

3.2.4 Conclusie

In dit paraplubestemmingsplan is een juridisch-planologische regeling voor standplaatsen opgenomen. Het van toepassing zijnde gemeentelijk beleid staat dit niet in de weg en is betrokken bij het opstellen van de regels van dit paraplubestemmingsplan.

4 Milieu en omgevingsaspecten

4.1 Milieueffectrapportage

Algemeen

De milieueffectrapportage (m.e.r.) is een hulpmiddel om bij diverse procedures het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven. Een m.e.r. is verplicht bij de voorbereiding van plannen en besluiten van de overheid over initiatieven en activiteiten van publieke en private partijen die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. De m.e.r. is wettelijk verankerd in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit m.e.r.

In de bijlage van het Besluit m.e.r. zijn twee onderdelen (C en D) opgenomen. In onderdeel C zijn activiteiten genoemd waarbij direct sprake is van een m.e.r.-plicht als bij besluiten de genoemde drempelwaarden worden overschreden. Voor de activiteiten die zijn genoemd in onderdeel D geldt dat als de drempelwaarden worden overschreden een m.e.r.-beoordeling dient plaats te vinden. Voor besluiten met een omvang onder de drempelwaarden moet een zogenaamde vormvrije m.e.r.-beoordeling worden gedaan.

Het bevoegd gezag (het college van burgemeester en wethouders of de gemeenteraad) moet voorafgaande aan het besluit inzake het plan formeel de beslissing nemen of, vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die de activiteit mogelijk voor het milieu kan hebben, een m.e.r. moet worden doorlopen. Het bevoegd gezag kan dit besluit nemen aan de hand van een 'aanmeldingsnotitie'. Het uiteindelijke besluit dient als bijlage bij de stukken van het ruimtelijke plan te worden gevoegd.

Toetsing

In onderhavig plan is geen sprake van een activiteit die voorkomt op de C of D lijst in de bijlage bij het Besluit m.e.r. Het plan betreft een planologisch-juridisch kader voor het toestaan van standplaatsen. Hierdoor is de uitvoering van een milieueffectrapportage niet benodigd en hoeft geen m.e.r.-beoordeling te worden opgesteld.

Conclusie

Het aspect m.e.r.-beoordeling vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.1 Bedrijven en milieuzonering

Algemeen

Indien door middel van een ruimtelijke ontwikkeling nieuwe, gevoelige functies mogelijk worden gemaakt, moet worden aangetoond dat een goed leefmilieu mogelijk kan worden gemaakt. Hierbij moet rekening worden gehouden met omliggende functies met een milieuzone. Anderzijds mogen omliggende bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden aangetast door de realisatie van een nieuwe gevoelige functie.

Wat betreft de aanbevolen richtafstanden tussen bedrijvigheid en gevoelige functies is de VNG-publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' (2009) als leidraad voor milieuzone-

ring gebruikt. In de VNG-publicatie zijn richtafstanden voor diverse omgevings- en gebiedstypen opgenomen. Het gaat onder andere om de volgende omgevings- en gebiedstypen: 'rustige woonwijk', 'rustig buitengebied' en 'gemengd gebied'.

In een rustige woonwijk en een rustig buitengebied komen vrijwel geen andere functies dan de woonfunctie voor. Gemengde gebieden betreffen gebieden die langs hoofdinfrastructuur liggen en/of gebieden met matige tot sterke functiemenging. In een dergelijk gebied komen direct naast woningen andere functies voor, zoals winkels, maatschappelijke voorzieningen horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Voor gemengde gebieden kunnen de richtafstanden worden verminderd. De afstand wordt gemeten vanaf het op de verbeelding aangeduide deel voor de bedrijfsmatige activiteit tot aan de gevel van nieuwe of bestaande gevoelige functies gelegen buiten betreffend perceel.

Toetsing

Voorliggend plan maakt standplaatsen mogelijk, een activiteit die niet in de VNG-uitgave wordt benoemd. De standplaatsen liggen vaak op relatief drukke plekken waar al sprake is van een verhoogd niveau van achtergrondgeluid. Deze plekken worden aangeduid als 'gemengd gebied'. De standplaatsen uit onderhavig plan zijn zodanig geplaatst dat met hinder op de omgeving rekening is gehouden. De invloed van de standplaatsen op het woon- en leefklimaat van nabijgelegen woningen is beperkt. Zowel voor detailhandel als viskramen geldt een afstand van 10 meter in een rustige woonwijk. In een gemengd gebied kan 0 meter aangehouden worden. Aangezien voor de standplaatsen een gemengd gebied aangehouden kan worden wordt aan de afstanden voldaan.

Conclusie

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.2 Geluid

Algemeen

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer en/of door inrichtingen, onder andere het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). In juridisch-planologische procedures moet volgens de Wgh worden aangetoond dat gevoelige functies, zoals een woning, een aanvaardbare geluidsbelasting hebben als gevolg van omliggende (spoor)wegen en industrieterreinen. Indien nieuwe geluidsgevoelige functies worden toegestaan, stelt de Wgh de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van omliggende (spoor)wegen en industrieterreinen.

Toetsing

Geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidsniveaus als gevolg van industrielawaai en rail- en wegverkeerslawaai is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). De Wgh stelt dat een akoestisch onderzoek nodig is bij het voorbereiden van de vaststelling van een (paraplu)bestemmingsplan, indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt of indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt

binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron. Echter, op grond van de Wgh zijn standplaatsen geen geluidsgevoelige objecten.

De geluidhinder vanwege individuele bedrijven is geregeld in de Wet milieubeheer. Het Besluit omgevingsrecht bepaalt of een bedrijf of activiteit vergunningplichtig is. Standplaatsen zijn vergunningplichtig. In het standplaatsenbeleid én in de APV zijn de normen voor geluidshinder opgenomen. De APV staat buiten geen versterkt geluid toe tenzij daarvoor een ontheffing is verleend.

De gemeente Wijk bij Duurstede hanteert in haar standplaatsenbeleid de geluidnormen voortkomend uit de Wet milieubeheer. In de algemene regels van het activiteitenbesluit milieubeheer zijn eisen opgenomen voor geluidsoverlast. Op basis van deze eisen worden standplaatsen al dan niet toegewezen. Ook hebben de eisen betrekking op de tijdstippen waarop des standplaatsen gebruikt mogen worden en welk geluidsplafond voor de locatie(s) aanvaardbaar wordt geacht.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.1 Luchtkwaliteit

Algemeen

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuulende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor. Vanaf 1 januari 2015 dient het bevoegd gezag de luchtkwaliteit ook te toetsen aan de grenswaarde voor PM_{2,5}. Op basis van onderzoek door het Planbureau voor de Leefomgeving kan worden gesteld dat als aan de grenswaarden voor PM₁₀ wordt voldaan, ook aan de grenswaarde voor PM_{2,5} wordt voldaan.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd, kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Projecten die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof. Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aannemelijk moeten worden gemaakt dat het project tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een

aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval bij een woning, school of sportterrein.

Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuwvestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden, waardoor geen onacceptabele gezondheidsrisico's optreden.

Toetsing

Standplaatsen leiden niet tot een noemenswaardige toename van verkeersstromen. De invloed op de luchtkwaliteit is daarmee verwaarloosbaar, er mag worden aangenomen dat het effect op het jaargemiddelde geen grenswaarden overschrijdt. Daarom is het uitvoeren van een NIBM-rekentool of luchtkwaliteitsonderzoek niet benodigd. Daarnaast is een standplaats geen gevoelige functie.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.2 Verkeer en parkeren

Algemeen

Bij de ontwikkeling en uitbreiding van functies moet rekening gehouden worden met de parkeer- en verkeersdruk.

Toetsing

De toevoeging of bestendiging van standplaatsen leidt mogelijk tot verkeergeneratie en parkeerdruk. Voor het aspect verkeer kan gesteld worden dat de standplaatsen een zeer kleine toename in verkeer zullen genereren en dan ook nog eens hooguit voor twee dagen in de week. De meeste standplaatsen zijn voor één dag in de week in gebruik. De standplaatsen hebben een klein verzorgingsgebied, wat betekent dat veel verkeer wandel- of fietsverkeer zal betreffen. Dit is goed op te vangen in de bestaande infrastructuur.

Voor het aspect parkeren geldt hetzelfde. De activiteiten op de standplaatsen generen door hun beperkte aanwezigheid een beperkte hoeveelheid gemotoriseerd verkeer. De standplaatsen zijn alle gelegen op plekken met ruime parkeerterreinen in de onmiddellijke nabijheid.

Conclusie

Voor de voorgestelde standplaatsen vormen de aspecten verkeer en parkeren geen belemmering. Met de aspecten verkeer en parkeren wordt voldoende rekening gehouden in het beleidsdocument 'Standplaatsenbeleid Wijk bij Duurstede 2023'. Het aspect 'verkeer en parkeren' vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.3 Bodem

Algemeen

In het kader van een planprocedure moet zijn aangetoond dat de bodem en het grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik. Hiertoe is het uitvoeren van een verkennend milieukundig bodem- en grondwateronderzoek in sommige gevallen noodzakelijk. Deze paragraaf moet uitwijzen of de locatie mag worden aangewend voor de gewenste ontwikkeling.

Toetsing

Omdat standplaatsen de bodem niet roeren en de aanwezigheid van standplaatsen niet leidt tot de roering van de bodem zijn standplaatsen geen bodemgevoelige functie. Bovendien zijn de standplaatsen slechts voor een beperkte periode toegestaan. Het bepalen of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het gewenste toekomstige bodemgebruik, is alleen noodzakelijk in het geval van structurele en langdurige aanwezigheid van mensen. In het geval van standplaatsen is er geen sprake van langdurige aanwezigheid. Een bodemonderzoek is in het kader van dit plan niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.4 Externe veiligheid

Algemeen

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (transport gevaarlijke stoffen over bijvoorbeeld de weg en door buisleidingen). Er wordt bij externe veiligheid onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico heeft een oriënterende waarde en voor het plaatsgebonden risico geldt een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten.

Het plaatsgebonden risico (PR) mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10^6). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10^6 als grenswaarde.

Het groepsrisico (GR) geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen.

Groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel geacht wordt, is afhankelijk van de omvang van de ramp.

Toetsing

Een standplaats is geen functie die leidt tot de langdurige en grootschalige aanwezigheid van mensen. Om die reden is externe veiligheid geen relevant aspect voor deze functie.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.5 Welstand

In de welstandnota 2014 worden normen omtrent standplaatsen niet specifiek besproken. Een onderdeel van de welstandnota dat wel van toepassing is op het standplaatsen beleid is het reclamebeleid. De welstandnota geeft verschillende normen voor reclame-uitingen in verschillende gebieden. Om te beginnen is voor reclame-uitingen in beginsel altijd een vergunning van de gemeente nodig. In het beschermd stadsgezicht, in woongebieden en in het buitengebied dient volgens de welstandsnota zeer terughoudend met reclame-uitingen te worden omgesprongen. In gemengde gebieden, winkelcentra of overgangsgebieden, waar nagenoeg alle in dit bestemmingsplan besproken standplaatsen liggen, is de welstandnota toegeeflijker maar zijn niettemin veel regels van toepassing.

Toetsing

Standplaatshouders die reclame-uitingen willen doen dienen zich te houden aan de in de welstandsnota beschreven criteria.

Conclusie

Het aspect welstand vormt geen belemmering voor onderhavig plan.

4.6 Overige omgevingsaspecten

Door het innemen van standplaatsen treden er geen wezenlijke gevolgen op voor de aspecten archeologie, water en ecologie. Om die reden zijn deze omgevingsaspecten ten behoeve van dit paraplubestemmingsplan niet onderzocht.

5 Juridische toelichting

5.1 Algemeen

5.1.1 Wat is een bestemmingsplan?

Het gemeentelijke bestemmingsplan is een middel waarmee functies aan gronden worden toegekend. Het gaat dus om het toekennen van gebruiksmogelijkheden. Vanuit de Wet ruimtelijke ordening volgt een belangrijk principe: het gaat om toelatingsplanologie. Het wordt de grondgebruiker (eigenaar, huurder etc.) toegestaan om de functie die het bestemmingsplan geeft, uit te oefenen. Dit houdt in dat:

- De grondgebruiker niet kan worden verplicht om een in het bestemmingsplan aangewezen bestemming ook daadwerkelijk te realiseren;
- De grondgebruiker geen andere functie mag uitoefenen in strijd met de gegeven bestemming (de overgangsbepalingen zijn hierbij mede van belang).

Een afgeleide van de gebruiksregels in het bestemmingsplan zijn regels voor bebouwing (omgevingsvergunning voor het bouwen) en regels voor het verrichten van 'werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden' (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden).

Een bestemmingsplan regelt derhalve het toegestane gebruik van gronden (en de bouwwerken en gebouwen), waarbij het regels kan geven voor:

- Het bebouwen van de gronden;
- Het verrichten van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden.

Het bestemmingsplan is een belangrijk instrument voor het voeren van ruimtelijk beleid, maar het is zeker niet het enige instrument. Andere ruimtelijke wetten en regels zoals bijvoorbeeld de Woningwet, de Erfgoedwet, de Algemene Plaatselijke Verordening, de Wet milieubeheer en de Bouwverordening zijn ook erg belangrijk voor het uitvoeren van ruimtelijk beleid.

5.1.2 Over bestemmen, dubbelbestemmen en aanduiden

Op de verbeelding wordt aangegeven welke bestemming gronden hebben. Dit gebeurt via een bestemmingsvlak. Voor het op de verbeelding aangegeven bestemmingsvlak gelden de gebruiksmogelijkheden zoals die in de bijbehorende regels worden gegeven. Die toegekende gebruiksmogelijkheden kunnen op twee manieren nader worden ingevuld:

- Via een dubbelbestemming. Een dubbelbestemming is, zoals de naam al zegt, een bestemming die óók aan de gronden wordt toegekend. Voor gronden kunnen dus meerdere bestemmingen gelden. Er geldt altijd één 'enkel' bestemming (dat is dé bestemming) en soms geldt er een dubbelbestemming (soms zelfs meerdere). In de regels van de dubbelbestemming wordt omschreven wat er voor de onderliggende gronden geldt aan extra bepalingen in aanvulling, of ter beperking, van de mogelijkheden van de onderliggende bestemmingen.

- Via een aanduiding. Een aanduiding is een teken op de verbeelding. Dat teken kan bestaan uit een lijn, een figuur, of een lettercode etc. Via een aanduiding wordt in de regels ‘iets’ geregeld. Dat ‘iets’ kan betrekking hebben op extra mogelijkheden of extra beperkingen voor het gebruik en/of de bebouwing en/of het aanleggen van werken. Aanduidingen kunnen voorkomen in een bestemmingsregel, in meerdere bestemmingsregels en kunnen ook een eigen regel hebben.

5.1.3 Hoofdstukindeling van de regels

De regels zijn verdeeld over 4 hoofdstukken:

- 1 Inleidende regels. In dit hoofdstuk worden begrippen verklaard die in de regels worden gebruikt (artikel 1). Dit gebeurt om een eenduidige uitleg en toepassing van de regels te waarborgen. Tevens zijn de huidige geldende bestemmingsplannen, wijzigingsplannen en dergelijke van toepassing verklaard (artikel 2).
- 2 Bestemmingsregels. In dit tweede hoofdstuk zijn de regels van de bestemmingen opgenomen. In dit hoofdstuk is het toegestane gebruik geregeld.
- 3 Overgangs- en slotregels. In het laatste hoofdstuk is het overgangsrecht en een slotregel opgenomen. Hoewel het hierin ook algemene regels betreft, zijn deze vanwege hun meer bijzondere karakter in een apart hoofdstuk opgenomen.

5.2 Dit bestemmingsplan

5.2.1 Algemeen

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Op de verbeelding zijn aanduidingen aangewezen. Aan deze aanduidingen zijn regels betreffende het gebruik gekoppeld.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

Dit bestemmingsplan betreft een paraplubestemmingsplan. De regels in dit plan zijn een aanvulling op de geldende bestemmingsplannen om standplaatsen planologisch-juridisch te waarborgen. De regels van de huidige bestemmingsplannen blijven gewoon gelden.

5.2.2 De specifieke regeling

Per standplaats is de gebiedsaanduiding ‘overige zone – standplaats’ opgenomen op de verbeelding. In de regels is bepaald dat hier een standplaats is toegestaan.

6 Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

Op basis van artikel 3.1.6, lid 1, sub f van het Besluit ruimtelijke ordening dient bij de voorbereiding van een ruimtelijke procedure onderzoek plaats te vinden naar de (economische) uitvoerbaarheid van het plan. De ontwikkelingen die concreet mogelijk worden gemaakt door de ruimtelijke procedure moeten (economisch) uitvoerbaar zijn, omdat er anders sprake is van een oneigenlijke bestemming.

Met het bestemmingsplan worden standplaatsen mogelijk gemaakt. Ten behoeve van deze standplaatsen worden vergunningen verleend aan exploitanten van standplaatsen. Deze exploitanten zijn verantwoordelijk voor het kunnen exploiteren van de standplaats. Het bestemmingsplan is daarmee uitvoerbaar.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.2.1 Overleg

Op grond van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening voert het college van burgemeester en wethouders, dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan, overleg met andere bestuursorganen van bijvoorbeeld buurgemeenten, het waterschap en de provincie.

Het overleg tussen de bestuurlijke instanties dient in een redelijke verhouding te staan tot de aard en omvang van het bestemmingsplan. Het overleg dient dan ook beperkt te blijven tot die overheidsinstanties waarmee overleg werkelijk noodzakelijk is om te voorkomen dat de taak of verantwoordelijkheid van het andere overheidsorgaan ontoelaatbaar wordt beperkt, of dat het door dat orgaan te behartigen belang aantoonbaar wordt benadeeld.

Het standplaatsenbeleid is in de ontwerpfase voorgelegd aan de Centrale Vereniging voor Ambulante Handel (CVAH), lokale standplaatshouders en aan de lokale winkeliers via de OndernemersKring Wijk bij Duurstede (OKW). Wensen en knelpunten zijn geïnventariseerd en meegewogen bij de totstandkoming van het definitieve standplaatsenbeleid.

6.2.2 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan zal te zijner tijd voor een periode van zes weken voor eenieder ter inzage liggen. Eenieder kan in deze periode zienswijzen indienen. In deze paragraaf of in een bijlage bij dit bestemmingsplan zullen de binnengekomen zienswijzen worden samengevat en van een antwoord worden voorzien.
p.m.